

Arbejdsrettens dom af 15. december 2010

i sag nr. A2010.0169:

Landsorganisationen i Danmark

for

Fagligt Fælles Forbund

(advokat Peter Nisbeth)

mod

KL

for

Kolding Kommune

(advokat Christian K. Clasen)

Dommere: Carl Erik Johansen, Poul Monggaard, Signe Friberg Nielsen, Asger Tue Pedersen, Steen A. Rasmussen, Poul Søgaard (retsformand) og Nicolai Westergaard.

Denne dom tager stilling til, om Arbejdsretten har kompetence til at pådømme sagens realitet.

Påstande

Klager, Landsorganisationen i Danmark (LO) for Fagligt Fælles Forbund (3F), har nedlagt følgende påstande:

1. Indklagede skal til 3F betale 23.772, 81 kr. med tillæg af procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid.
2. Indklagede skal betale en efter Arbejdsrettens skøn fastsat bod til 3F.

Indklagede, KL for Kolding Kommune, har påstået afvisning, subsidiært henvisning af sagen til behandling ved faglig voldgift, mere subsidiært frifindelse og mest subsidiært betaling af et mindre beløb end påstået af klager.

Klager har over for påstandene om afvisning og henvisning påstået sagen fremmet til realitetsafgørelse.

Indklagedes påstande om afvisning, subsidiært henvisning til behandling ved faglig voldgift, er udskilt til særskilt forhandling og afgørelse.

Den mundtlige forhandling for Arbejdsretten har dermed angået, om sagen, således som klager har hævdet det, er en sag om overenskomstbrud og efterbetaling, som Arbejdsretten er kompetent til at behandle i medfør af arbejdsretslovens § 9, stk. 1, nr. 2, og § 12, stk. 3, eller om den, således som indklagede har hævdet det, alene drejer sig om berettigelsen af en af Kolding Kommune foretagen modregning i en medarbejders løn og derfor henhører under de almindelige domstole, subsidiært i det væsentlige er en sag om fortolkning af parternes overenskomst og derfor henhører under faglig voldgift, jf. herved arbejdsretslovens § 21, nr. 1, sammenholdt med § 10, stk. 1, 3. pkt.

Sagsfremstilling

Overenskomstgrundlaget

KL og 3F har indgået Overenskomst for rengøringsassistenter, der bl.a. indeholder sålydende bestemmelse:

”§ 9 – Funktionærlov

Stk. 1 -

For rengøringsassistenter gælder vilkår efter Funktionærlovens bestemmelser, medmindre der er aftalt afvigelser herfra, jf. § 20 Opsigelse og § 24 Øvrige ansættelsesvilkår.

- Bemærkning:

Ansatte, som ikke er omfattet af Funktionærlovens anvendelsesområde, er tillagt funktionærstatus ved aftale. Bestemmelsen betyder eksempelvis, at alle månedslønnede ansatte har ret til løn under fravær på grund af sygdom, (jf. Funktionærlovens § 5), fratrædelsesgodtgørelse, (jf. Funktionærlovens § 2a) samt efterløn, (jf. Funktionærlovens § 8).
...”

Lovgrundlaget

I den dagældende sygedagpengelov (lov nr. 563 af 9. juni 2006 med senere ændringer til og med lov nr. 523 af 6. juni 2007) hed det i § 21 bl.a.:

”Retten til sygedagpenge bortfalder

...

3) hvis den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning, jf. kapitel 6.

Stk. 2. Bortfald af sygedagpenge efter stk. 1, nr. 1 og 3 er betinget af, at kommunen har givet den sygemeldte en skriftlig orientering om konsekvenserne af, at den sygemeldte afviser at modtage nødvendig lægebehandling eller deltage i hensigtsmæssig optræning eller undlader at medvirke ved kommunens opfølgning.

Stk. 3. Retten til sygedagpenge ophører fra dagen efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling ikke længere er opfyldt.”

Sagen

AA (herefter A), der bor i Kolding Kommune og siden 2002 har været ansat i kommunen som skolerengøringsassistent under parternes overenskomst, blev sygemeldt den 5. maj 2008.

Som opfølgning på sygemeldingen indkaldte Jobcenter Kolding (Kolding Kommune) ved et brev af 11. juni 2008 A til et informationsmøde den 19. juni 2008. Hun mødte imidlertid ikke op til dette, og i brev af 19. juni 2008 skrev Jobcenter Kolding bl.a. således til Lønteknisk afdeling i Kolding Kommune:

”Partshøring jfr. Forvaltningslovens § 19.

Kolding kommune har standset udbetalingen af sygedagpengerefusion vedr. A, [...], idet hun ikke er mødt til informationsmøde den 19. juni 2008.

A er i brev af 11. juni 2008 orienteret om, at udbetalingen af sygedagpenge vil ophøre, såfremt hun ikke mødte til informationsmødet den 19. juni 2008.

Ifølge Dagpengelovens § 21 stk. 1 nr. 3 mistes retten til sygedagpenge, hvis den sikrede uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunen opfølgning, jfr. Dagpengelovens Kapitel 6.

...”

Et tilsvarende brev blev sendt til A, der efter modtagelsen straks tog kontakt til Kolding Kommune og oplyste, at hun aldrig havde fået indkaldelsen til informationsmødet. Dette anførte hun tillige i et brev, som Jobcenter Kolding modtog den 24. juni 2008.

I brev af 7. juli 2008 skrev Kolding Kommune, Finans- og Personaleforvaltningen, bl.a. således til A:

”Modregning i din løn

Ved brev af 7. juli 2008 har Jobcenter Kolding meddelt afgørelse om, at udbetalingen af sygedagpengerefusion til Kolding Kommune som arbejdsgiver er ophørt med virkning fra 19. juni 2008.

Som begrundelse for afgørelsen er anført, at du uden rimelig grund har undladt at medvirke ved kommunens opfølgning.

...

Jobcenter Kolding fastholder afgørelsen og meddeler, at sagen er anket til Beskæftigelsesankenævnet.

...

Som arbejdsgiver udbetaler vi sædvanlig løn til dig under sygdom, og Kolding Kommune er derfor berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som du ellers ville have ret til.

Jobcenter Koldings beslutning om at stoppe udbetalingen af sygedagpenge har medført et økonomisk tab for Kolding Kommune, som kommunen har mulighed for at nedbringe ved at foretage månedlig modregning i din løn.

Tabet udgør 3.515 kr. pr. uge for fuldtidsansatte (37 timer pr. uge).

Kolding Kommune gør hermed dette krav gældende til modregning i din løbende løn-udbetaling. Der vil derfor hver måned fra førstkommende lønudbetaling blive trukket 7.000 kr. i din løn. Der vil være tale om nettomodregning. Modregningen vil fortsætte, indtil Kolding Kommunes tab er dækket.

Såfremt den månedlige modregning vil medføre et negativt eller minimalt rådighedsbeløb, kan husstandens budget fremsendes mhp. revurdering af beløbets størrelse.

...”

På vegne af A opfordrede 3F ved brev af 8. juli 2008 kommunen til en revurdering af afgørelsen om ophør af sygedagpengerefusion.

I brev af 11. juli 2008 skrev Kolding Kommune, Finans- og Personaleforvaltningen, bl.a. således til Jobcenter Kolding:

”Klage over afgørelse om ophør af sygedagpenge

Personalejuridisk afdeling bekræfter at have modtaget Jobcentrets afgørelse af 7. juli 2008 om ophør af sygedagpenge til A, [...], pga. manglende medvirken ved kommunens informationsmøde.

Personalejuridisk afdeling står uforstående over for, at A’s partshøringssvar, attesteret og modtaget af Jobcenter Kolding den 24. juni 2008, ikke er taget i betragtning ved afgørelsen af 7. juli 2008.

Som det fremgår af A’s partshøringssvar, skyldtes udeblivelsen fra informationsmødet, at hun ikke har modtaget Jobcentrets indkaldelse hertil.

Personalejuridisk afdeling mener ikke, at det er dokumenteret, at A uden rimelig grund har undladt at medvirke ved kommunens opfølgning, idet Jobcentret tilsyneladende ikke efterfølgende har undersøgt eller vurderet, hvorvidt hendes udeblivelse fra informationsmødet skete uden rimelig grund.

Der ses således ikke at være indhentet oplysninger fra f.eks. Postdanmark om evt. uregelmæssigheder ved postgangen i den omtalte uge, ligesom Postdanmark med rette i denne ferietid kunne forespørges, hvorvidt det kan udelukkes, at evt. urutinerede sommerferieaflødere kan komme til at fordele posten forkert.

Det påhviler Jobcentret at søge sagen tilstrækkeligt oplyst, herunder at dokumentere såvel afsendelsen som modtagelsen af indkaldelsen, da det ellers kan indebære en tilsidesættelse af officialprincippet.

Ved anvendelse af officialprincippet bør der lægges vægt på, at der er tale om en enkelt udeblivelse, og at A ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at betvivle hendes oplysninger eller i øvrigt karakteriseres hende som modvillig ved medvirken til sagens opfølgning.

Ophør af sygedagpenge synes i dette konkrete tilfælde at være en særdeles indgribende konsekvens hendes enkelte udeblivelse fik, i og med at hun fratages hendes forsørgelsesgrundlag.

...”

A klagede over størrelsen af det beløb, Kolding Kommune månedligt ville modregne i hendes løn, og ved brev af 14. juli 2008 meddelte kommunen, at der i stedet ville blive modregnet 2.000 kr. pr. måned.

A havde sin sidste sygedag den 29. august 2008.

Det fremgår af sagen, at A den 9. oktober 2008 oplyste over for Kolding Kommune, at modregningen fortsat medførte økonomiske vanskeligheder for hende, men at hun ville kunne klare et mindre modregningsbeløb på fx 1.000 kr. Kommunen svarede i et brev af 10. oktober 2008, at den ville foretage en revurdering, når ankesagen var afgjort.

Ved afgørelse meddelt i brev af 13. oktober 2008 stadfæstede Beskæftigelsesankenævnet Kolding Kommunes afgørelse af 7. juli 2008 om ophør af sygedagpengeudbetaling. I nævnets afgørelse hedder det bl.a.:

”Nævnet vurderer, at du uden rimelig grund har undladt at medvirke ved kommunens opfølgningsindsats, jf. dagpengelovens § 21, stk. 1, nr. 3, jf. dagpengelovens kapitel 6.
...

Ifølge Ankestyrelsens praksis, må et brev dog formodes at være kommet frem dagen efter afsendelse, med mindre der er konkrete holdepunkter for at antage andet.

I dette tilfælde er der ikke grundlag for at antage at brevet ikke er kommet frem. Kommunen har rettet henvendelse til postvæsenet, som har oplyst at der ikke var uregelmæssigheder i postgangen, og at brevet heller ikke er blevet fundet efter en efterlysning.
...”

Kolding Kommune besluttede herefter at nedsætte det månedlige modregningsbeløb til 1.000 kr., hvilket blev meddelt A i brev af 24. oktober 2008.

Den 19. december 2008 blev der afholdt en lokal forhandling mellem 3F og Kolding Kommune, og i mødereferatet hedder det bl.a.:

”Emne

Modregning i løn som følge af mistet sygedagpengeret

...

Referat

På foranledning af 3F mødtes parterne med henblik på at drøfte, hvorvidt kommunen er berettiget til at modregne tabt sygedagpengerefusion i udbetalt løn. Afledt af de situationer hvor medarbejderen ikke ”medvirker ved kommunens opfølgning på sygesagen”, f.eks. ved ikke at møde op til indkaldte møder, eller ikke svare på breve udsendt

af hjemkommunens sygedagpengeafdeling, hvorefter sygedagpengeafdelingen stopper udbetalingen af sygedagpengerefusion.

3F oplyste, at kommunen efter 3F's opfattelse ikke har hjemmel til at modregne tabt dagpengerefusion i medarbejderens løn, idet det ikke fremgår af overenskomsten. Og i den konkrete situation med A, er der efter 3F opfattelse meget som tyder på, hun aldrig har fået brevet, hvorfor hun uden skyld trækkes i lønnen.

Kolding Kommunes repræsentanter oplyste, at kommunen som arbejdsgiver alene henholder sig til, at sygedagpengeafdelingen i bopælskommunen har vurderet, at der er grundlag for at stoppe sygedagpengerefusionen. Det betyder et tab for kommunen, som så søger tabet minimeret via løntræk.

Kommunen oplyste, at hjemlen til modregningen ikke ligger i overenskomsten men i obligationsretten, idet der er tale om konnekse krav, som medfører, at der kan modregnes i lønnen.

Kommunens repræsentanter kunne endvidere henvise til et KL notat af 16. april 2007, som redegør for muligheden for modregning.

3F mente, at KL-notatet kun angav en mulighed for modregning i de situationer, hvor medarbejderen ikke medvirker til helbredelse.

Enighed kunne ikke opnås.

3F forbeholdt sig mulighed for at gå videre i det fagretslige system med sagen.
..."

Kolding Kommune fremsendte senere en skyldnererklæring dateret 24. august 2009 til A. I erklæringen, som hun underskrev den 18. september 2009, hedder det bl.a.:

"Restance til Kolding Kommune

Undertegnede erkender hermed dags dato at skyldte nedenstående beløb til Kolding Kommune:

Restanceart	Beløb
Lønningskontoret – mistet sygedagpengerefusion 5.5.-29.8.08	59.755 kr.
Afdrag	10.000 kr.
I alt rest	49.755 kr.
+ påløbne morarenter.	
..."	

Den 25. september 2009 anmodede LO om fællesmøde i sagen, som herefter blev afholdt den 13. oktober 2009. Af mødereferatet fremgår bl.a.:

”LO/3F fremførte, at kommunen har begået brud på overenskomsten for rengøringsassistenter bestemmelser om løn, idet pågældende ikke har fået udbetalt fuld løn, og at den foretagne modregning er uberettiget.

LO/3F tog forbehold for kommunens beregning af kravene og henviste til, at dagpengerefusionen er mistet for perioden 19. Juni 2008 til 29. August 2008.

Kolding Kommune tilkendegav, at man vil undersøge kravets størrelse og at man vil korrigere dette såfremt efterbetalingskravet er opgjort på et forkert grundlag.

KL/Kolding Kommune fremførte, at pågældende har fået anvist korrekt løn i henhold til overenskomsten, og at der er et berettiget erstatningskrav overfor pågældende som kan indeholdes ved modregning i lønnen. Pågældende har tilsidesat sine forpligtelser til at medvirke til, at arbejdsgiveren kan modtage dagpengerefusion.

KL/Kolding Kommune præciserede, at pågældende har modtaget løn under sygdom i henhold til gældende bestemmelser, og at det alene er tabet ved manglende dagpengerefusion der er/bliver modregnet.

KL/Kolding Kommune fandt ligeledes, at sagen drejer sig om fortolkning af gældende lovgivning i forhold til lønmodtageres erstatningsansvar overfor arbejdsgiverens manglende dagpengerefusion på grund af lønmodtagerens forhold. Dette indebærer ikke en brudsag men derimod en sag om fortolkning, hvorfor der tages forbehold for at påstå sagen afvist fra Arbejdsretten, ligesom KL/Kolding Kommune fandt, at der i situationen ikke er forskyldt en bod.

Enighed kunne ikke opnås.

LO forbeholdt sig at videreføre sagen.
...”

I brev af 27. oktober 2009 til A meddelte Kolding Kommune, at kommunens samlede krav nu var opgjort til 36.556 kr. Med brevet var bilagt en korrigeret skyldnererklæring, hvori der fra det nævnte beløb var fratrukket det indtil da modregnede beløb på 12.000 kr. A underskrev ikke skylderklæringen.

Sagen blev herefter indbragt for Arbejdsretten ved klageskrift af 23. februar 2010.

Det er under sagen oplyst, at beløbet i klagers påstand 1 er det beløb, Kolding Kommune faktisk har modregnet i A's løn, idet kommunen satte modregningen i bero, da sagen blev indbragt for Arbejdsretten.

Indklagede har fremlagt A's lønseddel for marts 2010. Det fremgår heraf, at kommunen denne måned har foretaget fradrag for "restancer" med 1.000 kr. i A's løn. Indklagede har anført, at der har været tale om "nettoløntræk".

Parternes argumentation

Klager har anført, at sagen skal fremmes til realitetsbehandling, idet der ikke er grundlag for at afvise sagen eller henvise den til behandling ved faglig voldgift. Arbejdsretten har i adskillige afgørelser slået fast, at den overenskomstmæssige pligt for en arbejdsgiver til at betale rette løn i rette tid er af afgørende betydning for overenskomstforholdet, og allerede som følge af, at klager har nedlagt påstand om bod for overenskomstbrud, er Arbejdsretten derfor kompetent til at pådømme sagen.

Det er således klagers påstand, der er afgørende for, hvad sagen drejer sig om, og dermed om sagsforholdet er omfattet af Arbejdsrettens kompetence, jf. herved Arbejdsrettens dom af 4. januar 1990 i sag nr. A1989.200 og Niels Waage: Arbejdsretsloven med kommentarer, 2. udgave (1997), side 61. Sager om overenskomstbrud og efterbetaling henhører da også under Arbejdsrettens enekompetence, jf. arbejdsretslovens § 9, stk. 1, nr. 2, og § 12, stk. 3, og klager har muligheden for at rejse sagen på baggrund af krav, der udspringer af parternes overenskomst. Individuelle rettigheder, der bygger på kollektiv overenskomst, kan da heller ikke gennemføres ved de almindelige domstole, jf. herved Ole Hasselbalch: Arbejdsprocesret (2008), side 302.

Efter arbejdsretslovens § 10, stk. 2, kan Arbejdsretten i øvrigt behandle en sag indbragt i henhold til lovens § 9, selv om stillingtagen til lovgivning måtte være af betydning for afgørelsen af sagen. Og der er tradition for at Arbejdsretten rent faktisk gør dette, jf. herved betænkning nr. 1489/2007 afgivet af Udvalget om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter, afsnit 2.4. (side 7). Virksomhedsoverdragelsesloven er et eksempel på en lov, som Arbejdsretten ofte tager stilling til og fortolker.

Også præjudicielle spørgsmål af almindelig formueretlig karakter, herunder spørgsmål om modregning, er Arbejdsretten kompetent til at behandle, jf. Arbejdsrettens dom af 27. oktober 2005 i sag nr. A2004.089 – hvor retten foretog en materiel prøvelse af modregningskravet – samt i øvrigt Niels Waage: Arbejdsretsloven med kommentarer, 2. udgave (1997), side 62. Således har Arbejdsretten da også i sin årsberetning for 2009 under "Aktuelle spørgsmål" dedikeret hele afsnit 4.4. til spørgs-

målet om ”Modregning i løn mv.” Det fremgår i øvrigt heraf, at arbejdsgiverens krav mod arbejdstageren efter Arbejdsrettens praksis skal være både klart og konnekst, for at arbejdsgiveren kan foretage modregning i arbejdstagerens løn. Disse betingelser er ikke opfyldt i denne sag.

Når Kolding Kommune har indtaget det standpunkt, at den har et erstatningskrav, med hvilket der kan foretages modregning i A's løn, må kommunen tåle at blive mødt med et krav om bod for brud på overenskomsten. Selv om reglerne om sygedagpenge og refusion heraf eventuelt ikke som udgangspunkt henhører under Arbejdsrettens kompetence, så har Kolding Kommune med den foretagne modregning bragt sagen ind i overenskomstens sfære. Det bemærkes i den forbindelse, at det er i kommunens magt at inddrive det omstridte erstatningskrav ad anden vej.

Indklagedes argumenter for afvisning af sagen må i stedet anses for anbringender til støtte for påstanden om frifindelse. Dette gælder navnlig indklagedes anbringende om, at A har oppebåret fuld løn under sygdom.

Antages det – som indklagede har anført i relation til sagens realitet – at Kolding Kommune har et sikkert erstatningskrav mod A, og at der er konneksitet mellem kommunens krav og A's krav på løn, så taler dette i sig selv for, at Arbejdsretten skal realitetsbehandle sagen. Der vil i dette tilfælde være en snæver sammenhæng mellem de modstående krav, idet disse i givet fald må anses for at udspringe af A's ansættelse under overenskomsten.

Indklagede har til støtte for sin påstand om afvisning anført, at A i overensstemmelse med overenskomstens § 9 har oppebåret fuld løn under sygdom, og sagen angår således hverken fortolkning af eller brud på parternes overenskomst. Sagen drejer sig derimod om, hvorvidt de nettoløntræk, Kolding Kommune har foretaget i A's løn, har været berettigede eller ej. Sagens reelle hovedspørgsmål er således, om der – ud fra en vurdering af den almindelige retsgrundsætning om modregning og reglerne om sygedagpenge – er sket en misligholdelse af det individuelle ansættelsesforhold, og sagen falder derfor uden for både voldgiftsrettens kompetenceområde, jf. arbejdsretslovens § 21, og Arbejdsrettens kompetenceområde, jf. arbejdsretslovens § 9, stk. 1.

Lovgivning og uskrevne retsgrundsætninger, herunder reglerne om modregning, ligger uden for overenskomstbegrebet og er derfor et anliggende for de almindelige domstole, jf. herved Jens Kri-

stiansen: Den kollektive arbejdsret (2008), side 585 og Per Jacobsen: Kollektiv Arbejdsret, 5. reviderede udgave (1994), side 383. Desuden foreligger der ikke en aftale mellem parterne, der efter arbejdsretslovens § 9, stk. 4, bringer sagen ind under Arbejdsrettens kompetence – tværtimod har indklagede rejst indsigelse mod Arbejdsrettens kompetence i sagen.

Det er ikke formuleringen af klagers påstand, men sagens reelle retstvist, der er afgørende for, hvad sagen drejer sig om, og dermed om sagsforholdet er omfattet af Arbejdsrettens kompetence. De faktiske omstændigheder i sagen er af en sådan karakter, at den trods dens formelle fremtræden som en sag om overenskomstbrud reelt må anses for en traditionel ansættelsesretlig tvist, jf. herved Jens Kristiansen: Den kollektive arbejdsret (2008), side 585.

Arbejdsrettens kompetence til under en sag at afgøre præjudicielle spørgsmål, der ellers henhører under de almindelige domstole, må normalt forudsætte, at der ikke fra modpartens side er rejst indsigelse mod Arbejdsrettens kompetence, jf. herved opmandsafgørelse af 22. november 1988 i faglig voldgift, som også angik spørgsmålet om modregning og i øvrigt var helt parallel med den foreliggende sag, og Per Jacobsen: Kollektiv Arbejdsret, 5. reviderede udgave (1994), side 383.

I den foreliggende sag er Kolding Kommunes erstatningskrav desuden baseret på reglerne om sygedagpenge, og kravet er således uafhængigt af ansættelsesforholdet og overenskomsten. Arbejdsretten vil ikke kunne afgøre sagen uden at skulle foretage en fortolkning af sygedagpengereglerne, hvilket vil have meget vidtrækkende konsekvenser. Dette taler i sig selv stærkt for, at Arbejdsretten ikke er kompetent i den foreliggende sag, og tilsvarende sager henvises normalt til de almindelige domstole, jf. herved Arbejdsrettens dom af 19. november 1987 i sag nr. 86.246 og Arbejdsrettens dom af 29. november 1990 i sag nr. 90.250.

Den afgørelse – Arbejdsrettens dom af 27. oktober 2005 i sag nr. A2004.089 – som klager navnlig har påberåbt sig, angik en helt særegen situation, hvor arbejdsgiveren havde tiltaget sig en modregningsadgang, som var åbenlyst urimelig og uacceptabel. Sagen rummede desuden nogle andre forhold, som bevirkede, at den havde en tæt forbindelse til overenskomsten. Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag, hvor de almindelige betingelser for modregning i øvrigt er opfyldt. A har således erkendt, at Kolding Kommune har et krav mod hende, ligesom kommunens fordring er afviklingsmoden, og der foreligger den fornødne konneksitet, jf. Bernhard Gomard: Obligationsret 3. del,

2. udgave ved Torsten Iversen (2009), side 214 og side 237. Arbejdsretten kan således kun anses for at være kompetent i sager, hvor arbejdsgiveren er gået ud over sin almindelige adgang til modregning – sådan må også afsnit 4.4. i Arbejdsrettens årsberetning for 2009 læses.

Hvis Arbejdsretten måtte finde, at sagen drejer sig om, hvorvidt A har modtaget fuld løn, skal sagen også afvises. Den vil da vedrøre fortolkning af, hvornår der i henhold til § 9 i overenskomsten er udbetalt fuld løn, og den vil i kraft af overenskomstens henvisning til funktionærloven således være afhængig af en fortolkning af funktionærlovens § 5 og dermed af en ufravigelig lovbestemmelse. De almindelige domstole vil derfor være rette forum for afgørelse af dette spørgsmål.

Til støtte for sin subsidiære påstand om henvisning af sagen til behandling ved faglig voldgift har klager anført bl.a., at sagen – hvis afvisningspåstanden ikke tages til følge – i så fald angår fortolkning af begrebet ”løn under sygdom”, jf. overenskomstens § 9, samt overenskomstens lønsystem i øvrigt, herunder om dette udelukker modregning. Efter arbejdsretslovens § 21 skal sagen derfor behandles ved faglig voldgift, jf. arbejdsretslovens § 10, stk. 1, 3. pkt.

Arbejdsrettens begrundelse og resultat

Denne sags hovedspørgsmål er, om Kolding Kommune har været berettiget til at foretage modregning i A's løn. Der skal i den forbindelse tages stilling til, om de obligationsretlige betingelser herfor er opfyldt, og det må herunder afgøres, om kommunen på grundlag af reglerne i sygedagpenge-loven har et erstatningskrav mod A. Besvarelse af disse spørgsmål indebærer stillingtagen til offentlig lovgivning, ligesom der må foretages en rent bevismæssig vurdering af, om A har modtaget indkaldelsen til informationsmødet den 19. juni 2008. Sagen angår således ikke bevis- eller fortolkningsspørgsmål mv. vedrørende krav i henhold til kollektiv overenskomst; der foreligger reelt ikke en overenskomstmæssig uoverensstemmelse. Sagen angår derimod A's individuelle forhold.

Mod indklagedes protest finder Arbejdsretten herefter ikke at have kompetence til at pådømme sagen.

Efter omstændighederne findes der endvidere uanset den nedlagte påstand om bod ikke tilstrækkeligt grundlag for at udsætte sagen på de almindelige domstoles afgørelse.

Herefter tager Arbejdsretten indklagedes påstand om afvisning til følge.

Thi kendes for ret:

Sagen afvises.

I sagsomkostninger for Arbejdsretten skal Landsorganisationen i Danmark for Fagligt Fælles Forbund inden 14 dage efter afsigelsen af denne dom betale 2.000 kr. til Arbejdsretten.

Poul Søgaard